

Posudek bakalářské práce

Jan Kříž: Kronika jako doklad doby, archiválie a informační zdroj (na příkladu města Dvora Králové nad Labem)

Univerzita Pardubice, Fakulta filozofická, obor: Spisová a archivní služba, Pardubice, srpen 2019

Předložená bakalářská práce se věnuje kronikám a kronikářství v celém svém vývoji až do současnosti se zaměřením na kroniky obecní a školní ve Dvoře Králové nad Labem, které pak student využil i pro komparativní část.

Práce je členěna přehledně, logicky a vcelku i proporcionálně, teoretická i popisná část jsou vyrovnané a téma je tedy podchyceno v úplnosti.

Pro svou práci autor využil v zásadě tři dominantní zdroje, a sice prameny v podobě obecních a školních kronik uložených ve Státním okresním archivu Trutnov, dále pak literaturu k tématu a hojný počet internetových zdrojů. Jen škoda, že student nevyužil rovněž nepočetné, ale důležité právní předpisy k problematice vedení kronik, jež ve své práci rozebírá, avšak výhradně ze sekundární literatury, což místy působí neohrabaně. Tím pádem se připravil i o některé stručné formulace, které mohly být vhodným doplněním jeho výzkumu. Jako příklad si dovoluji uvést poslední větu z § 4 zákona č. 132/2006 Sb., o kronikách obcí, cituji „Obec na základě těchto návrhů podle okolností zápis v kronice opraví, doplní nebo jinak změní“. Toto ustanovení jistě ovlivní celkový pohled na kroniky jako informační zdroj a v závěru mohlo o tomto být pojednáno. Nabízí se otázka: Jaký je právě s ohledem na uvedenou legislativu podstatný rozdíl ve vedení obecních a školních kronik? (Když už se student pustil do jejich srovnávání.)

Dalším z vhodných zdrojů ze současnosti mohly být i další příspěvky publikované ve Zpravodaji pro obecní kronikáře a vlastivědné pracovníky pod vedením T. Hromádky (v práci ho autor cituje a čerpal z jiných jeho prací) a sice z počátku letošního roku „Jak vést obecní kroniku v elektronické podobě s následným vytištěním?“ Vzhledem k tomu, že bakalářská práce vznikala již dříve, může toto být pro autora spíše inspirací pro další případné studium a též jako doklad o vývoji trendů v obecním kronikářství.

Co se týká stylistiky, tak je na velmi slušné úrovni, práce je čtivá, zajímavá, jediné komplikace přináší již zmíněná interpretace právních předpisů, a to včetně zákona o archivnictví a spisové službě i prováděcí vyhlášky (mimochodem na některých místech špatně pojmenované). Větším problémem se ukazuje pravopis a to zejména četné hrubé chyby ve shodě podmětu s přísudkem a těžko se dá hovořit v tomto případě o překlepech. Nepřehlédnutelnou chybou je rovněž používání zastaralých způsobů psaní některých slov

jako archiv, muzeum, filozofická fakulta, které jsou střídavě psány s jako *archív, museum, filozofická fakulta* apod.

Velmi lze ocenit hloubku, s jakou se autor věnoval popisu jednotlivých kronik a snažil se všimnout si detailů, škoda, že z nich více nevytěžil pro až příliš stručnou závěrečnou kapitolu nazvanou *Porovnání kroniky města s kronikou školní*. U zajímavých příloh se nabízí ještě jedna otázka, z jakého zdroje pocházejí, vyfotil je autor sám? Závěrem již jen drobná poznámka směřující k absenci seznamu zkratk.

Navzdory výše uvedeným připomínkám a dotazům lze říci, že práce splňuje podmínky pro závěrečné dílo bakalářského studia, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím jako velmi dobrou, tedy písmenem C.

V Pardubicích 8. července 2019

Mgr. Helena Pochobradská, Ph.D.